

Начало > Предприемане на съдебни действия > Европейския съдебен атлас по гражданскоправни въпроси >

Европейска заповед за заповор на банкови сметки

Европейска заповед за заповор на банкови сметки

Белгия

Член 50, параграф 1, буква а) — Съдилища, компетентни да издават европейска заповед за заповор на банкови сметки

Съдията по обезпечителните мерки (*juge des saisies*) в първоинстанционния съд (член 1395/2 от Съдебния кодекс (*Code judiciaire*)).

Член 50, параграф 1, буква б) — Орган, определен за компетентен да получава информация за сметката

Chambre nationale des huissiers de justice (Национална камара на съдебните изпълнители) (член 555/1, параграф 1, алинея първа, точка 25 от Съдебния кодекс).

Член 50, параграф 1, буква в) — Методи за получаване на информация за сметката

В член 555/1, параграф 2 от Съдебния кодекс, който влиза в сила от 1 януари 2019 г. с оглед на необходимостта от приемане на още редица мерки за изпълнение, се предвижда комбинация от възможностите по букви а) и б) от член 14, параграф 5 от Регламента.

Следователно на първи етап след съдебното искане Националната камара може да поиска необходимите данни от звеното за контакти в Националната банка на Белгия.

Въз основа на получени вследствие на това искане данни Националната камара може, ако е необходимо, да изпрати искане за информация до една или повече банки.

Член 50, параграф 1, буква г) — Съдилища, в които може да бъде подадена жалба срещу отказ за издаване на европейската заповед за заповор на банкови сметки

Апелативният съд (член 602, алинея 1, точка 6 от Съдебния кодекс).

Член 50, параграф 1, буква д) — Органи, определени като компетентни за получаването, предаването и връчването на европейска заповед за заповор на банкови сметки и други документи

Съдебният изпълнител (член 196 от Закона от 18 юни 2018 г. за различни разпоредби в областта на гражданското право и разпоредби, целящи насърчването на алтернативни форми за решаване на спорове).

Член 50, параграф 1, буква е) — Орган, компетентен да изпълни европейската заповед за заповор на банкови сметки

Съдебният изпълнител (член 519, параграф 1, точка 1 от Съдебния кодекс).

Член 50, параграф 1, буква ж) — До каква степен върху съвместните сметки и върху сметките на упълномощени лица може да бъде налаган заповор

В Белгия обезпечителният заповор се урежда от Съдебния кодекс, част пета, дял II, глава IV (

<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). Възможно е налагането на обезпечителен заповор върху общи сметки. Ако банката знае какви са вътрешните дялове на различните титуляри на обща сметка, обезпечителният заповор ще засегне само сумите, които принадлежат на длъжника; ако не, в декларацията на третото задължено лице, на което е наложен заповор, ще бъде посочено цялото кредитно салдо. В този случай всеки съпритежател, на когото не е наложен заповор, може да поиска частична отмяна на заповора, при условие че може да докаже своя дял в активите по сметката.

- Това искане може да бъде отправено до съдията по обезпечителните мерки в първоинстанционния съд (член 1395 от Съдебния кодекс).

- Що се отнася до доверителните сметки или сметките на трети лица, следва да се направи следното разграничение:

Длъжникът е титуляр на сметката

Въпреки член 8/1 от Закона за ипотеките, в който изрично се признава фактът, че определени задължителни по закон доверителни сметки (т.е. тези на адвокатите, на съдебните изпълнители, на нотариусите и на агентите на недвижими имоти) са отделени от собствеността на титуляря на сметката и че това отделяне е противопоставимо на трети лица, законодателят не е предвидил несеквестируемостта на средствата по тези доверителни сметки за частните кредитори на титуляря на сметката. В резултат на това по принцип обезпечителният заповор върху тези средства, които се държат от банката, е възможен. Когато обезпечителният заповор е направен, докато средствата се държат от банката, тя трябва да посочи конкретния характер на сметката (член 1452 от Съдебния кодекс), но могат да бъдат повдигнати евентуални възражения пред съдията по обезпечителните мерки. Следователно длъжникът, на когото е наложен заповор, може да поиска отмяна на обезпечителния заповор.

Длъжникът е бенефициент на доверителна сметка или на сметка на трето лице

Бенефициентът на доверителна сметка има право на вземане за управляваните от негово име средства от титуляря на сметката. На това вземане може да бъде наложен заповор от кредиторите на бенефициента. Действително всеки кредитор може да наложи като обезпечителна мярка обезпечителен заповор върху това, което трето лице дължи на длъжника на кредитора (член 1445 от Съдебния кодекс). Този обезпечителен заповор трябва да бъде направен върху държаното от титуляря на сметката (= третото лице), а не от банката. И наистина в рамките на това отношение банката има задължения само към титуляря на сметката, а не към бенефициента на тази сметка.

Член 50, параграф 1, буква з) — Правила, приложими за суми, освободени от заповор

В Белгия несеквестируемостта на определени суми е уредено в членове 1409, 1409*bis* и 1410 от Съдебния кодекс (

<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). Тези разпоредби се отнасят до ограниченията и до изключването на секвестируемостта на определени доходи: заплати, заместващ доход, социални помощи и издръжка. Под определен праг заплатите и заместващият доход са несеквестируеми.

С цел да се помогне на органите по изпълнението и, когато е необходимо, на третите задължени лица, на които е наложен заповор, да преценят секвестируемостта на сумите по дадена сметка, в член 1411*bis*, параграф 3 от Съдебния кодекс се предвижда подлежащо на наказателна санкция задължение за работодателите и платежните институции да посочват при извършването от тях плащания специален код, който е различен в зависимост от вида на защитения доход, изплащан по сметката.

Това задължение за посочване на кода не засяга правото на длъжника да докаже с всички правни средства, че сумите, които са кредитирани по негова текуща сметка, са несеквестируеми (член 1411*bis*, параграф 2, алинея 1 от Съдебния кодекс). Освен това в член 1411*bis*, параграф 2, алинея 2 от Съдебния кодекс се предвижда оборимата презумпция за частичната несеквестируемост на сумите, изплащани от работодателя на длъжника по негова текуща сметка. Тази презумпция е валидна само в отношенията между длъжника и неговите кредитори.

Член 50, параграф 1, буква и) — Такси, ако се начисляват такива от банките, за изпълнението на равностойни национални заповеди или за предоставянето на информация за сметка и информация за това коя страна трябва да заплати тези такси

В член 1454 от Съдебния кодекс се предвижда, че разноските по декларацията на третото задължено лице, на което е наложен заповед, се поемат от длъжника. Не е предвидена възможността за възстановяване на други разноски, направени от банката във връзка с изпълнение или (частична) отмяна на обезпечителния заповед.

В член 555/1, параграф 2 от Съдебния кодекс, който влезе в сила на 1 януари 2019 г., се предвижда, че кралят определя разноските за обработване на искането за получаване на информация относно сметките, както и условията и реда за събирането им. Част от тези разноски, ако има такива, се връщат на банката, която е предоставила информация по искане на определения от нашата държава орган, компетентен за получаването на информация (вж. уведомлението за член 50, параграф 1, буква б) от Регламента), доколкото е сключено писмено споразумение с банките или с определен от банките представител относно схема за обезщетения, без да се засяга член 43, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 655 /2014 (вж. член 3, параграф 2 от Кралски указ от 22 април 2019 г. за определяне на разноските за обработване на искането за информация във връзка със сметките, посочени в член 555/1, параграф 2, алинея 6 от Съдебния кодекс, както и условията и реда за събиране (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>)). Понастоящем не съществува такова споразумение с банките относно схема за обезщетения.

Тези разноски, определени от краля, ще се прилагат за „белгийските“ искания за информация съгласно новите членове 1447/1 и 1447/2 от Съдебния кодекс (които вероятно ще влязат в сила през 2020 г.) и за исканията за информация съгласно член 14 от Регламента.

Член 50, параграф 1, буква й) — Тарифата на таксите или другите правила, по които се определят приложимите такси, начислявани от която и да било институция или друг орган, който участва в обработването или изпълнението на заповед за заповед

Що се отнася до изпълнението от страна на съдебния изпълнител, ставките се уреждат от Кралски указ от 30 ноември 1976 г., определящ ставките за действията, извършвани от съдебните изпълнители по граждански и търговски дела, както и ставките за някои надбавки.

Що се отнася до предоставянето на информация, в член 555/1, параграф 2 от Съдебния кодекс, който влезе в сила на 1 януари 2019 г., се предвижда, че кралят определя разноските за обработване на искането за получаване на информация относно сметките, както и условията и реда за събирането им. Кралският указ от 22 април 2019 г. за определяне на разноските за обработване на искането за информация относно сметките, посочени в член 555/1, параграф 2, алинея 6 от Съдебния кодекс, както и на условията и реда за събиране (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>) влезе в сила със задна дата от 1 януари 2019 г.

Член 50, параграф 1, буква к) — Степенуване, ако има такова, на равностойните национални заповеди

Съгласно белгийското право обезпечителният заповед не поражда никаква привилегия за вискателя. В съответствие с членове 17 и 19, параграф 1 от Закона за ипотеките привилегировани са само съдебните разноски, направени пряко за обезпечителния заповед.

Член 50, параграф 1, буква л) — Съдилища или орган по изпълнението, компетентни да предоставят средство за правна защита

Срещу заповедта за обезпечителен заповед: съдията по обезпечителните мерки в първоинстанционния съд (член 1395/2, параграф 2 от Съдебен кодекс).

Срещу изпълнението на обезпечителния заповед: съдията по обезпечителните мерки в първоинстанционния съд (член 1395/2, параграф 2 от Съдебен кодекс).

Член 50, параграф 1, буква м) — Съдилища, до които се подава жалба, и срок, ако има такъв, за подаване на жалбата

Апелативният съд (член 602, алинея 1, точка 7 от Съдебен кодекс).

Съгласно член 1051 от Съдебния кодекс срокът за обжалване по принцип е един месец от връчването на съдебното решение или от уведомяването за него.

Член 50, параграф 1, буква н) — Съдебни такси

Таксите и разноските по граждански производства се уреждат от членове 1017—1022 от Съдебния кодекс.

Съдебните разноски варират за отделните производства и трябва да бъдат преценени за всеки конкретен случай.

В член 1017 от Съдебния кодекс като общо правило се предвижда, че във всяко произнесено окончателно съдебно решение, дори служебно, загубилата делото страна се осъжда да заплати разноските, доколкото не е предвидено друго в специален закон и без да се засяга предвиденото в сключено между страните споразумение, което се потвърждава с това решение. Въпреки това, всички ненужни разноски, включително посоченото в член 1022 обезщетение за направените разходи по водене на делото, се възлагат, дори служебно, на страната, която ги е причинила виновно.

В член 1018 от Съдебния кодекс се посочват разноските, които се имат предвид:

1. различни такси, такси за регистрация и такси за деловодство, както и гербови налози, платени преди отмяната на Кодекса за гербовите налози; в таксите за деловодство се включват таксите за вписване в списъка на делата за разглеждане, таксите за съставяне на съдебни документи и таксите за издаване на документи (член 268 от Кодекса относно таксите за регистрация, ипотека и деловодство).

Такса за вписване в списъка на делата за разглеждане се събира по принцип в размер между 100 EUR и 500 EUR (по дела пред съдията по обезпечителните мерки) или между 210 EUR и 800 EUR (по дела пред Апелативния съд) в зависимост от цената на иска (член 269/1 от същия кодекс). Тази такса се дължи, за да бъде вписано делото в списъка за разглеждане.

Такса за съставяне на съдебни документи се събира по принцип в размер на 35 EUR, когато се отнася за документи от съдебните деловодители или на подавани при тях, без участието на съдии (член 270/1 от същия кодекс).

Такса за издаване на документи, копия или извлечения, които се издават в деловодството, се събира по принцип в размер между 0,85 EUR и 3 EUR на страница (членове 271 и 272 от същия кодекс).

Таксите за регистрация (3 % от размера на главницата) се събират за решения, свързани с размер на главницата над 12 500 EUR (без включени съдебни разноски);

2. разходи и хонорари и възнаграждения за съдебни документи;

3. разходи за издаване на съдебното решение; между 0,85 EUR и 3 EUR на страница;

4. разноски за всички мерки за събиране на доказателства, по-специално такса за свидетели и вещи лица;

5. пътни и дневни разноски за съдиите, деловодителите и страните, когато пътуването е разпоредено от съдията, и разноските за документи, когато са направени единствено за съдебния процес;

6. обезщетение за направените разходи по водене на делото, посочено в член 1022; то по принцип се плаща от загубилата делото страна и представлява обезщетение за разноските и хонорарите на адвоката на спечелилата делото страна. Размерът на това обезщетение за направените разходи по водене на делото се определя в зависимост от размера на спора. С Кралския указ от 26 октомври 2007 г. се определят основен, минимален и максимален размер. Съдията може да намали или увеличи основния размер, без да отива отвъд максималния и минималния размер. Тези суми са свързани с индекса на потребителските цени;

7. хонорари, възнаграждения и разноски на омбудсмана, назначен в съответствие с член 1734;

8. вноската, посочена в член 4, параграф 2 от Закона от 19 март 2017 г. за създаване на бюджетен фонд за последваща правна помощ.

Член 50, параграф 1, буква о) — Езици, които се приемат за превод на документите

Няма допълнителен език.

Последна актуализация: 01/08/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия.

Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.